

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er]
eua[n]gelia to||tius anni**

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

D[omi]nica. xv. post Trini. Tex[us] eua[n]gel[ij] Mat. ca. vi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70365)

Domica. xv. post Trini.

et pfectio. et qru infusio gre dicitur. et qn/ eu e humil sacrificio.

Domica. xv post Trini. Text^o euagel. Mat. ca. vi.

Nemo potest duobus dominis servire. Aut enim unum odio habebit et alterum diliget et alterum preteret. Non potestis deo servire et mamone. Non dico vobis ne solliciti sitis aut viam que ducit ad vitam: neque corpus vestro: quod iduamini. Nonne anima plus est quam esca: et corpus plus quam vestimentum? Respicite volatilia celi quoniam non serunt neque metunt neque congregant in horrea: et postea vester celestis pascit illa. Nonne vos magis pluris estis illis? Quis autem vitam cogitans potest adiacere ad staturam suam cubitum unum? Et de vestimento quod solliciti estis? Considerate lilia agri quomodo crescunt: non laborant neque necant. Dico autem vobis quod nec Salomon in omni gloria sua cooperatus est sicut unum ex istis. Si autem fenugrecum agrum quod hodie est et cras in clibanum mittitur: deus sic vestit: quanto magis vos minime fidei? Nolite ergo solliciti esse dicentes: quod manducabimus aut quod bibemus: aut quod optinemus? hec enim omnia que geritis inquirunt. Sed enim pater vester quia his omnibus indigeritis. Querite ergo primum regnum dei et iustitiam eius: et hec omnia adiacentur vobis.

Nemo potest duobus dominis servire etc. Mat. c. vi. In principio euagel. chris docet ista pclone etc. Nullus debet hinc sollicitus esse supra vltimam circa temporalia: pura

et hinc potum/ vestitu et hinc. Et tunc erit pucta: q sunt: Ratiocinatio: exepliciatio: et correctio.

Quarta ad hunc scilicet scilicet: q dicitur plici rone chris pclone sua pbat. Et prima e tal. Quia q fuerint duo dñi: q/ tria sub res: eligendu e fuitre meliori: cu no sit possibile fuitre veris. Sed deo e mamona. i. dems q otutens pest: seu spo diuitie qn dñant affectui sut dñi: qz deo iuber iusticia ali rapina. Jo eligedū e fuitre meliori. i. deo p deuotem et no mamone p supflua sollicitudinem. Hac e rone tunc chris di. (Nemo potest duobus dñis fuitre) qn. i. fuitre: qz aut dispa rat et no sub iustice positi. vt i pposito. qz auaritia q e fuitre idolorū no pot stare cu diuio obsequio: nec voluntas diaboli e pformis voluntati dei. Ad intellectū ac sequentiū sciedū e q deo fm se a nullo pot odio hñ: vt p p s. Tho. iij. dist. l. r. j. q. lx. et p Capo. j. di. j. q. ij. Et rō vna e: qz deo e central et pma bōitas. Nullus aut pot odire pura et pma bonitate q qlibet vult bonū necessario: et pñr qlibz amat ipam bonitate q bonū amari est bonū: et pñr amat pma bonitate qua ois bonitas e bona i. deū. Alia rō e: qz deo e central bōitas: q nullo mō hz rōne mali. q nullo mō e odibil. In suis aut effectibz deo odiri pot inqñtū illi apphendunt vt mali: vt pura pena qua infligit. Odit ergo ipa pena et pñr deo illator et odit p accidēs inqñtū pntoz: et n fm se vt p se. Ecouerso aut diabolus se pssiderat. i. sty ne suo effectu: lz no sine sua mala voluntate e odibil: q e inimic nri: ad que natural vt inimic e/ odiū hēm. vñ no e prim nri. nec tenemur: imo nec dem illū ex charitate diligere: vt p s. Tho. i. ij. ij. In suo tñ effectu aliqñ diligit: vt cu hoi pcurat diuitias aut corpis voluptates. Dicit ergo saluator: Aut enim unum odio habet. i. diabolū: q i se no e amabil Sustinet aut sic dr Aug. eo mō q aliqd oditēs dñm et diligēs acilla ei/ sustinet durā futurē ppter amorē ancille. Sic et vani hoies amore voluptatum sustinet durā futurē diaboli que n amant. Et aliter ptenet. i. deū. Et no dr odio habet.

qz deo nō ē odibil'. Cōtēnūt ar eū hoies
 vani q̄ll de ei' māsuētudine z bonitate
 securi. vr dē brūs Aug. Expm̄t ar spe/
 ctalr saluatoz q̄ sine isti dñi dīcēs (Non
 potestis deo fūire z māmonē) Māmo
 na syriace latine dī diuitie. Per māmo
 na q̄ fm̄ Hiero. intelligunt diuitie: q̄b
 siml cū chio futri nō pōt. Sed fm̄ glo.
 p māmona itelligit q̄dā demō/sic dicit
 qz pest diuitijs: nō qz possit eas dare ni
 si vr deo p̄mittit: s; qz p eas hoies fallit
 vr eadē glo. dī. Sed reuera fm̄ Aug. q̄
 fuit diuitijs/vr dē Hiero. fuit etiā de/
 mont: vr dē glo. Sūt autē hīc duo sc̄i
 enda. Prīmū est: qz vr colligit ex varijs
 septre locis z dīcēs: sc̄o: lucifer habet
 septē duces: q̄ tētāt de septē vicijs capi/
 talib'. Leuitathan q̄dē d̄ supbia: māmo
 na de auaricia: asmode' de luxuria: bel
 berit de ira: beelphegor d̄ gula: z beelze
 bub de inuidia: z de acedia astaroth.
 Scdm̄ ē qz nō dixit chīs: nō potest: deo
 fūire z hīc diuitias. qz alid ē hīc diuiti
 as: z aliō ē fūire diuitijs. Hieron. Qui
 diuitiaz su' ē/diuitias custodit vr su'
 q̄ ar fūitur: excurit iugū/distribuit eas
 vr dñs. Hec ille. Quidā em̄ amat diu
 tias sup̄ deū vr auari z sui illaz: q̄dam
 amat eas: s; infra seu mīn' q̄ deū: vr vi
 ri impfecti. q̄dā eas nō amat: s; tenēt p
 pter deū: vr fūitār d̄ eis paupib' z fami
 lie: vr viri pfecti. Deinde saluator zelu
 sione suā pbat sc̄da rōne q̄ talē fm̄ Hie
 ro. Ebry. z sc̄m̄ Tho. sup̄ Dar. Qui
 cūqz dat maiora/dabit etiā minora: s;
 deo dedit aiām z corp' q̄ sūt maiora ci/
 bo/poru z vestimento. Igit ista minora
 dabit sine supflua sollicitudie. Hāc sal
 uator tāgit dī. (Sō dico vob ne solliciti
 sitis: aie vie qd māducat: s; Hiero. i ali
 q̄b' textib' addit: neqz qd bibat). Sed
 posteo qz nō sit d̄ textu: saluator i cibo cō/
 clusit etiā potū: quē cib' necario req̄rit
 (Neqz corpi vīo qd iduam) Aduertē/
 dū ē ar qz fm̄ Ebry. h p aiāz accipit ipa
 aiā rōnal cui māducam': nō q̄ ipa ege/
 ar cibo: s; qz sine cibo d̄ficet corp': z p̄r
 illa i corpe stare nō p̄t. S; fm̄ Aug. p
 aiām h accipit vita corpal z aiāl: sicut
 z ibi: q̄ amat aiām suā p̄det illā. Hec ar
 aiā p cibū p̄seruat i corpe. Aduertē
 dū ē sc̄do qz qdā heretici euhiste appella
 ti Aug. teste li. de bere. z li. d̄ opib' mo
 nachoz: ex his verbis dñi dicit qz vīro
 aplico vrputa religioso nō licz opari ma
 nib' z lucrari panē suū. Quoz error ex
 hoc ipso destruit. qz sc̄ptura teste i multis
 locs/brūs paul' opabat māib' suis lu/
 crādo sibi victū: ne ḡuaret paupes ch̄i
 anos: z vr daret exm̄ pseudo ap̄lis: q̄ in
 debite volebat a suis auditorib' stipen
 dia surripē. Licz q̄ ista pcurare: imo q̄l
 bet q̄ nō hz tenet pcurār sibi victū. Qui
 libet ei tenet se amare: qz p̄m̄ q̄libz re
 net amare sic seipm̄. q̄ q̄libz tenet p̄ua
 re vitā suā sic z vitā p̄ri. z magis: z p̄r
 q̄libz tenet sibi puidere d̄ his sine q̄b' vt
 uere nō p̄t. Qñ d̄ ex notabili negligētia
 p̄mitterz se mori fame: eēt dānat'. Qd
 p̄o d̄r: ne solliciti sitis: sic d̄z itelligit. Ne
 solliciti sitis. s. supflue z iordiare z ante
 Sic em̄ hī ex doceria sc̄ri Thom. super
 Dar. z ad Phil. iij. z. ij. q. lv. z. j. ij
 q. viij. z. iij. dī. xv. z. iij. q. c. xxxv. z
 i varijs alijs locs: sollicitudo dupl' su
 mit. Vno mō p̄ diligētia q̄rēt qd des
 est. Alio mō sumit p̄ auertere ani cum
 d̄fectu sp̄s. z ista phibet: nec vnqz p̄r eē
 laudabil'. Prīa ar p̄r eē laudabil' s; ē vī
 ciosa multis modis: vr elicit ex locs palle
 gar'. Prīo si ponat finis i re q̄stra: z nō i
 deo: tūc ei ē p̄m̄ mortale. Sc̄do si q̄rāt
 supflua necitati z decētie star'. Tertio
 si q̄rāt necia cū supfluo studio nimis i
 mergēdo mētē i talib'. Quarto si q̄rāt
 necia cū d̄bito studio: s; tñ cū diffidētia
 vini auxiliij ita. s. qz hō nō speret qz si ip̄e
 faciat qd p̄r d̄s d̄beat supplere. Hiero.
 Precipit nob ne solliciti sim' qd come/
 dam'. Et qz i sudore vult' p̄pam' nob
 panē: labor exerceat' ē: sollicitudo tollē/
 da. Hec ille. Ebry. sup̄ Dar. Nō ei sol
 licitudib' sp̄ualib': s; laborib' corpalib'
 b' adq̄rēd' ē p̄tis: q̄ laboratib' p̄ p̄m̄io
 diligētie d̄no p̄stare abudat: z negligē/
 rib' p̄ p̄a d̄o faciēte subducit. Hec ille
 Sc̄qz (Nōne aiā pl' ē q̄ esca:). i. maq̄
 ris p̄ch' z corp' pl' q̄ vestimētū: q̄n dī.
 fm̄ Hiero. De' q̄ dedit maiora: dabit
 etiā minora. Sicut etiā d̄r Ebry. Si

Domica. xv. post Trinitatis

de fecit hominem ut sit: cum enim non possit sine
ne alimentum utique exhibebit et alimentum
Quod intelligendum est: si homo faciat quod in se est
quod deus non facit hominem ut sit: et vivat in sua
voluntate: sed ut sit si velit esse.

Quantum ad secundum est quod habet personam
sua probat exemplum: et adducit duo exem-
pla Primum de cibo et potu: cum dicit (Respi-
cite volatilia caeli). i. Considerate aves que
volant in celo. i. in aere (Non serunt neque me-
runt neque congregant in horrea: et post vester ce-
lestis pascat illa. Sic autem testatur Aug. quodam
dicitur quod exemplo celestium autem laborandum
non est: sic ille non seminaret neque mereretur: sed
ut idem ait/tales nolunt Considerare quod sequitur
neque congregant in horrea. Tales enim volun-
tate manent octofas et inpositoria plena. In
terditur quod saluatur: ut idem innuit: quod sic deus
pascat aves quod erant cibum sed sollicitudine
sue nature debita ita pascat homines fac-
ientes quod in se. quod habet dignos est omnium aial-
ibus. Idem subdit. Nonne vos plures estis illis
.i. carnis valetibus sed Aug. dicit. dicit. seu ma-
ioris estis precibus. et in multo magis deus
vos preseruat si faciat quod in vobis est. Si
autem dicit Hiero. quodam nimis alta sapien-
tes pro volucres accipiunt angelos. non intel-
ligentes quod tunc fallere dicerent: nonne vos plures
estis illis. Possunt tamen habet hilarium pro aves
demonstrat intelligere: quod sine sollicitudine
deus preseruat et sic minoribus precibus sunt homines
fuit christi: et hoc in esse gratia: sed non in esse nature.
Confirmat autem dominus quod dixerat pro quoddam ex
preterit: ut de gloria cum subdit (Quis autem vestrum
cogitans). i. cogitans ad hoc ad iudicium ad sta-
tura sua cubitum vestrum: quod dicitur: nullus.
Deus pro singulos dies nutrimenta vestrum cor-
poris facit. Si ergo in tempore quod dicitur deus providet
ita operatur. quod in necessariis vestris cessabit:
Si autem vos cogitans modicum pro corpore
vestro addere non potest: quod cogitans sal-
uandi estis in toto. Hec ille. Quod pro exclusione
dere a nobis anxiam cogitationem et in superflua.
Secundum enim est de vestitu: quod non est ita necessa-
ria sic videretur: cum dicitur (Et de vestimento quod dicitur). i.
quod sollicitus est:). i. cum superfluitate et an-
xietate. Quod dicitur. Nulla est causa quod ita sollicitus
mini: quod si non excludat sollicitudo
habita: ut dicitur Chrysostomus. Considerate lilia
agri. Chrysostomus. Non autem vestrum exemplo volucrum
ut induceret pavonem vestrum regnum: a quibus

erat lilia exempla accipere: sed vestrum exemplo li-
liorum. Gult ei ex duobus monstrare superabun-
dantiam a munificencia pulchritudinis et a vici-
litate principatum tunc decore. Hec ille.
Item Chrysostomus. super Mattheum. ostendit quod sit liliorum
pulchritudo dicitur. Lilia enim statuto tempore
formantur in frondibus: vestuntur cadore ipsent
odoribus: et quod terra non dederat: deus invisibilis
ope largitur. Hec ille. Si quis autem dicat quod
iste liliorum ornatus non est ex divina providentia: sed
a casu seu a fortuna. Contra hunc arguit quod
ea quod a casu sunt raro eveniunt: ut per Aristoteli.
ii. philosophus. Lilia autem sunt eodem modo vestuntur: et
omnia lilia sunt. Chrysostomus. super Mattheum. In omnibus
autem eadem plenitudo fuerat: ut non ab evenitu fa-
cta putentur: sed deus providentia intelligant esse
disposita. Hec ille. Sequitur non laborat: ut
vestrum (neque nec) .i. filiarum vestrum fecit. Et ut magis
gis in eis comedet divina providentia: sicut
comparatio de salomone: quod fuit gloriosissimus.
Non fuit potentissimus: quod vivebat David
pro suo factus est rex totius populi dei. i. duodecim
tribuum. Dies autem reges alii pro eum habuerunt
tamen duas tribus. Et vltra hunc regnum. ut dicitur
iij. Regum. iij. erat hunc seculum in diebus oia re-
gina a flumine terrephilitum myseris ad frater
egypti. Habuit et tamen familiam quod ut ibi
deus de scriptura pro singulos dies sua curam vo-
lebat. xxx. choros simile. Chorus ut dicitur
dominus archie. est mille librarum. et lx. choros fa-
rine: et x. boues pingues: et xx. pascuales
.i. vitulos ut credo. et certum ardetes: exco-
pra venatione caprearum et ceruorum et bubu-
lorum et autem. Ista non sunt vana: quod scriptura sic
testatur. Tunc ut dicitur quod s. factis est rationabile quod
xxx. milia personarum habet in arrio suo. Hec
bar. et xl. milia equorum currum: quod non leve
appellat. et xxij. milia equorum strum. Fuit et di-
tissimus: quod ut computat quod s. ex his quod de scri-
ptura vbi s. suum iterum annual certum erat. xl
vij. milia novaginta quod novaginta due libere aurum
Libra autem aurum valens circa. xc. ducatos De
his omnibus videtur si vis archiepiscopus. ij. pre. xl. v.
Fuit et sapientissimus. quod habuit sapiam in su-
sa a deo: ut de scriptura. Questuit et propla-
cer mulieribus in omnibus quia propter
amorem earum cum tam esset senex: ut
sus est sapientiam perdidisse: et adorare
idola. et sequenter verissimile est quod se quod
tum potuit ornauerit. et tamen in unum
equit lilia. sicut dicitur: (Dico autem vobis

q̄ neq̄ salomon i oī gl̄ia sua coopt̄e sic
 vñū ex ist̄) Hiero. Reuera q̄d fert̄: q̄
 regū purpura: q̄ p̄ctura textricū p̄ flo
 ribz copari: Hec ille. Chryf. Quid ita
 ruber vt rosa: q̄d ita caderet liliū: Vñ
 lepo purpura: nulla sup̄art murice: oculo
 rū maḡ q̄ fm̄ oīs indiciū est. Quantū
 ei p̄t̄at̄ ad mendaciū: tantū vestimēto
 rū z floz differētie. Hec ille. Et notat̄
 dr. in oī gl̄ia sua. qz vt dr Chry. nō solū
 incedū Salomō superat̄ a floz deco
 res sed sp̄: ita q̄ nec vna q̄dē die equat̄ ē
 eis in pulcritudie. Est aut̄ norandū q̄
 tria sūt agentia subordīnata quoz vñū
 est nobilit̄ altero: deus scz natura z ars.
 Vnde ars nunq̄ ita p̄fecte operatur vt
 natura: neq̄ natura vt deo. Ideo nūq̄
 fuit ita bonū vñū vt illud q̄d fecit ch̄s
 deo fm̄ sc̄o s: neq̄ ita pulcri flores vt co
 lores vt illi q̄s facit natura: nisi eos fa
 ceret deo. Vñ Salomō n̄ equauit lilia
 in decore. Et vltra h̄ vestes Salomōis
 nō fuerūt sine molestia facte vt vestes
 lilioz. Chry. sup̄ Dat. Salomon z si
 nō laborabat vñ vestiretur: tñ videbat.
 Vbi at̄ ē vñū illi z ministratiū offen
 sa: z tuben̄z ita frequēter inuenit̄. Hec
 ille. (Si aut̄ fenū agri). i. lilia q̄ appel
 lat fenū fm̄ Chry. vt oīdat eoz vilita
 tē respectu hoim (q̄d hodie est) pulcrū. i.
 z decoz (z cras). i. q̄si immediate post
 suā pulcritudinē. Vel cras fm̄ Hiero.
 sumit̄ p̄ futuro fm̄ p̄suetudinē scriptu
 ray (i. clibanū mittit̄). i. in fornacē ignis
 qz alicubi recte sc̄o Thoma sup̄ Dat.
 p̄ lignis habent̄ stipule. Vel vt dr glof.
 alij text̄ loco clibani h̄nt aceruū: qui est
 similit̄ clibano cū eleuct̄ ad modū mon
 teuli: sicut z cliban̄: q̄ a cluo dr (deus
 sic vestit̄) sine ei^o sup̄flua cura (q̄nto ma
 gis vos modice fidel̄) Videl̄ aut̄ hic su
 mi fides p̄ quadā p̄fidentia: q̄uis possit
 sumi pro vera fide. quia ex magna fide
 magna p̄fidentia nascit̄. Ex his patz q̄
 opinio illoz q̄ dicit̄ deū non habere p̄
 uidentia de omnibz in singulari est he
 retica. qz est h̄ diuina scripturā vt h̄ p̄z
 de auibz z lilijs. Est et̄ ista opinio stoli
 da: qz ē exp̄sse cōtra philosophicam raci
 onē: q̄d sic patz. Suppono ei p̄mo id q̄d
 dicit̄ Aristo. libro. i. Phis. z experientia
 docet: q̄ omne agens aliquid aut moy
 uens: agit et mouet illud ad aliquē finē
 Et probat̄: quia omne agens aut agit p̄
 voluntarē: vt homo: angel^o z deus: aut
 p̄ naturā: vt bruta z alia: vtrūq̄ aut̄ ho
 rū agit p̄pter finē. Vel sic se mouēs i f̄s
 nē: vt homo. vel sicut motū z directum
 ab alto. vt sagitta. Sc̄o q̄ omne q̄d fit
 z mouet̄: sic et mouet̄ ad aliquē finem.
 Hoc ei sequit̄ ex p̄mo. Tertio q̄ causa
 p̄ncipalis est causa effect^o cause fecūda
 rie: vt pura si socrates tenēs baculū ma
 nu per illū voluat lapidē: nō solū ba
 culus sed z socrates dr mouere lapidē:
 imo magis q̄ baculus: qz causa p̄maria
 plus influit q̄ sc̄ba iuxta regulā philo
 sophie traditā in libro de causis. Et rō
 est. quia sc̄ba causa habet totā virtutez
 suam a p̄mo. Vnde consueuit dici z ve
 rum est. q̄ quicquid est causa cause. est
 cā causati per se. Quarto q̄ est vna p̄
 ma causa effectiua q̄ a nulla alia mouet̄
 vt p̄bat. ij. Meta. z. viij. Phis. z hoc
 sp̄m̄ isti concedūt. Et hoc aut̄ sequit̄ q̄
 omnis alia causa mouet̄ ab ista: quia si
 vna eēt que non moueret̄ ab ista: tā cēt
 due cause immobiles contra suppositū
 Quinto q̄ deus quecūq̄ facit̄: per itel
 lectū z voluntatem facit̄ in creaturis:
 quia est sp̄ritus: z alia non habet potē
 tiā. Sexto q̄ p̄udentia sit rō seu conce
 ptus mēt̄is factus de rebus ordinādis
 in finē. Executio aut̄ p̄udentie est res
 ordinare in finē fm̄ p̄dictū p̄ceptū: vt
 ex sancto Thom. i. parte. q. xxij. Tūc ar
 guo sic. Deus facit omnes causas p̄ q̄r
 tū p̄suppositū: ergo facit omnes effectus
 per tertiū p̄suppositū: ergo facit omnia
 que sūt a quecūq̄ p̄pter aliquem finem
 per p̄mū z sc̄m p̄suppositum: ergo con
 ceptum habet ordinis omnium i fines
 eoz per quintū p̄suppositum. Si
 enim per intellectum facit̄: oportet vt
 concipiat̄: sicut z quilibet artifex: ideo
 de nouit̄ omnia q̄ fuerūt: q̄ sūt: et que
 erunt: z que esse possunt: z etus scia est
 infinitoz. Patet ergo q̄ deus habz p̄u

Domica. xvi. post Trini.

dentia de oib; q̄ sūt: imo ip̄e exequit̄ p̄
uidētā suā. q̄ ip̄e mouet i oī mouente:
z sine eo rora natura nō posset mouere
capillū: sic neq; bacul⁹ lapidē sine ma-
nu: nec man⁹ sine brachio: nec brachiu⁹
sine hoīe. Douere aut̄ aliqd̄ ad suū fi-
nē p̄ intellectuz: est habere z exēq; pul-
dētā circa talē rē morā.

Quātū ad certū chris horat̄ nos ad
firmū tenēdū. p̄lonē suā: dices (Nolite
ḡ solliciti eē) sēz sup̄flue z anxie: vt dicit
glo. (dicētes: qd̄ manducabim⁹: aut qd̄
bibem⁹: aut q̄ optemur) Sic em̄ q̄rere p̄
rit̄: ad eos q̄ diuinā p̄uidētā negāt
circa singulares hoīm ac̄: vt d̄ sanct⁹
Tho. sup̄ Bar. iō subdit. (Hec em̄ oīa
gētes inq̄rūt) Quia. s. i. reb; hū: nis cre-
dit̄ esse fortunā z nō p̄uidētā: vt d̄
Chrys. sup̄ Bar. Et subdit. Qui aut̄
credit̄ se iudicio dei gubernari: eīcā suā
in manu dei cōmit̄rat. cogit̄ at̄ de bo-
nō z d̄ malo: de q̄ nisi sollicit⁹ fuerit: ne-
q; malū fugiet neq; bonum apphēdet.
Hec ille. Et nota q̄ p̄ victū z vestitum
oīa necessaria itelligunt̄: p̄ q̄b; spare de-
bem⁹ i d̄no facēdo qd̄ i nob̄ est. iō subdit
Iur. (Sic em̄ pat̄ vester q̄: bis oib; ind̄
getis) Et fm̄ Chrys. nō dixit: scit̄ deus:
sed scit̄ p̄. vt nos mag; ad amorē z sp̄e
ducat. Quā em̄ e p̄: q̄ sustinet̄ necessa-
ria filio nō dare: Si aut̄ essent sup̄flua
nō ita opteret̄ p̄fidere. Hec ille. (Que-
rite ḡ p̄mū). i. ex p̄ncipali int̄tōe fm̄
Aug. (regnū dei). i. vitā eternā q̄ est fi-
nis noster debet⁹ (z iusticiā ei⁹). i. vitā p̄
quā venit̄ ad illud regnū fm̄ Chrys. (z
hec oīa). s. sp̄alia fm̄ Aug. (adijcient̄ vo-
bis) fm̄ q̄ erit̄ vob; expedit̄ fm̄ Augu-
supposita t̄n̄ debita sollicitudine: q̄ fm̄
Aug. notat̄ in h̄ q̄ d̄ p̄mū. Significat̄
em̄ q̄ secundario sp̄alia sūt q̄rēda: alit̄ de
um̄ t̄rarem⁹. Patz ḡ zelus iō int̄tā q̄
sollicitudine sup̄flua z anxia vitare de-
bem⁹. Et q̄ sequit̄ corollarie q̄ si q̄s am-
bulet̄ i veritate corā deo z faciat qd̄ p̄:
aut nō deficiet̄ in necessarijs: aut p̄t̄as
mērita est. Est z aliud ex dictis notan-
dū q̄ hoīem in oib; aduersis sufficit̄ cō-
solari. s. q̄ de⁹ habet̄ oīm etiā i speciali
p̄uidētā. Hoc em̄ ē dicere q̄ nulla res

Domica. xvi. post Trinita. Te-
rtius euāgel. Lu. ca. vij.

Ibat Iesus in ciuitatē q̄
vocat̄ naim. z ibāt cū illo
discipuli ei⁹ z turba copi-
osa. Cū aut̄ appropinq̄-
ret porte ciuitatis: ecce defun-
ctus efferebat̄ fili⁹ vnicus ma-
tri sue. Et hec vidua erat: z tur-
ba ciuitatis multa cū illa. Quas
cū vidisset Iesus misericōdia mo-
tus sup̄ eā: dixit illi. Noli flere.
Et accessit z tetigit oculū. Ibi
aut̄ q̄ portabāt stererūt. Et ait.
Adolescēs tibi dico surge. z rese-
dit q̄ erat mortu⁹ z cepit loq̄ Et
dedit illū m̄ri sue. Accepit aut̄
oēs timorē z magnificabāt deū
dicētes Quia p̄pheta magnus
surrexit i nobis: z q̄ de⁹ visita-
uit plebē suā.

Ibat Iesus in ciuitatē q̄
vocat̄ naim zc. Luce. vij. Cir-
ca suscitatioem adolecētē de q̄
in p̄nti euāgelio sit mētio/ trita
p̄nta rāgun̄: q̄ sūt Magna desolatio:
magna miseratio: z magna cōsolatio.
Quantū ad p̄mū h̄alr rāgū magna
vidue desolatio: cū d̄. (Ibat Iesus in ci-
uitate q̄ vocat̄ naim) Est aut̄ naim fm̄
Bed. qd̄a parua ciuitas galilee: secūdo
militario distās a mōte thabor. Et ibāt
cū eo discipuli ei⁹ z turba copiosa) ex di-
uina ordinatioe: fm̄ Bed. vt eēt̄ t̄cī mī-
racli testes. Ibat etiā turba cū Iesu q̄n-
tū erat ex se p̄t̄ varias cās dicitas sep̄s
sime: s; p̄cipue p̄t̄ deuotionē ad doctri-
nā z miracula ei⁹ (Cū at̄ appropinq̄ret
porte ciuitatis: ecce defunct⁹ efferebat̄) ad
sepulturā q̄ art̄q̄ erat extra citates: ne